

450. Zengj, nyelvem, ékesen

Vad Péter Zsigmond

1. Zengj, nyelvem, é - ke - sen, Az én é - des Jé - zu - som - nak, Ke - gyes lel - ki or - vo - som - nak

4 Szólj sze - rel - me - te - sen, Mert csak ő ér - de - mel Ál - dást és min - den sze - rel - met,

7 Ki re - ám önt bő ke - gyel - met, s kő - szál - ra fel - e - mel.

2. Jézus, én reményem, Bűnös lélek bizodalma, S hozzád térőknek oltalma, Gyönyörű napfényem!
Kegyessé vágy azokhoz, Kik szívből téged keresnek, És ismerős híveidnek Békösöznsz házukhoz.

3. Ó, Jézus, élő kút, Szívemnek nagy édessége S elmémnek gyönyörűsége, Mely csupán hozzád fut;
Tégedet keresni Legfőbb öröm és vigasság; Nincsen több lelki igazság, Mint téged követni.

4. Jézus, kegyessé király, Ki mindennek szívét bírod, S arra szent neved felírod, Kérlek, hozzám is szállj;
Mert ha te elfoglalsz, Elszáll a világ szerelme, Tündöklök bennem az elme, Ebben sok jót találsz.

5. Kedves szereteted, Mert szent véred kegyelmedből, Kiontád, hogy mint kútforrásból, Folyjék ismereted.
Megnyerted, hogy lássuk, Szent Atyádnak dicsőségét, És hogy lelkünk üdvösségét Tovább ne halasszuk.

6. Dicséred hát, minden nép, Az Úr Jézust, és szeressed, Buzgó szívedből keressed, Mert minden dolga szép.
Ő a kegyelemnek És minden jónak kútfeje, Reménylő szívnek ereje, Oka az öröme.

7. Tiéd, Uram, az ég Minden ő teljességével, Hol országolsz dicsőséggel, Melyben nincs semmi vég.
Ne hagyj, Uram, kérlek, Vedd el szívemet magadhoz, Mert úgy állhatok jobboldhoz, S örökké dicsérek.

8. Dicsérje és áldja Lelkem az Atya Úr Istent, Ki benned üdvözít mindent, Ha szót fogadja.
Dicséret, dicsőség Légyen Szentlélek Istennek, Ki hitet adott lelkemnek, Hogy befogja az ég.

